

alt Fiskeri i et saadant laaset Vand, hvad vil saa Følgen være for en stor Del af vore Indvande, som delvis ere Rafvande? Følgen vil være, at der vil formere sig en urimelig Mængde Gedder, og De vide alle, at Gedderne ere Kovfisk, der fortære endogsaa deres egen Yngel og al den Fiskeyngel, de kunne komme til. Disse Kovfisk vilde trives i disse lukkede Bunde og vilde netop tilintetgøre det Djemed, man har sat sig for disse laasede Bunde, at de skulde være et saadant Amnestied for Fiske. Virkningen deraf vilde altsaa kun være, at man kom til at opfede nogle af de store Kovfisk, som gaa i disse laasede Bunde, og det har dog ingenlunde været Øjemedet. Jeg tror, at det er ganske uden Grund at ville forbyde Anvendelsen af fritstaaende Redstaber i disse Bunde; thi det er ikke dem, som gøre Fiskeyngelen nogen Fortræd. Det, man har villet træffe Fredningsbestemmelser imod, er Ødelæggelsen af Fiskeyngelen, hvis det da maa antages, at Udvalgets Flertal nærer den Formening, at disse laasede Bunde spille nogen Rolle for Udviklingen af Fiskeyngelen, og det maa dog antages i det mindste, at man er gaaet ud fra, at Fiskeyngelen opholder sig i disse Bunde og altsaa vil kunne blive ødelagt ved et saadant Fiskeri. Dog, det er jo ikke muligt, det er jo kun Baad-fiskeriet, som kan gøre nogen Fortræd der. Fiskeyngelen kan ikke ødelægges af de fritstaaende Redstaber, da den ikke kan fanges i saadanne Redstaber; derimod er det muligt, at Yngelen, naar der drives Baad langs Bunden, som river i Havbunden eller Søbunden, kan blive forstyrret eller flyttet, og at der paa den Maade kan blive gjort Yngelen Fortræd. Jeg ser derfor ingen Grund til et saadant drakonisk og radikal Skridt, at forbyde Fiskeri i de laasede Bunde, og jeg vil henstille, at Udvalget nøjes med, hvad der nu er gældende Regel for, hvad Bedtægterne overhovedet kunne indeholde af Forbud. Jeg gør Regning paa at finde Støtte herfor hos Udvalget, særlig hos dets Flertal, som jo heller ikke har nogen Tro til, at Fiskeyngelen opholder sig paa disse Steder, eller at der overhovedet der kan finde nogen Formindstelse eller Ødelæggelse Sted.

Der er et andet Forhold, som jeg blot vil tillade mig at gøre opmærksom paa, og det er det, at der i begge disse Bestemmelser, som jeg her har omtalt, findes en vis Tvedtydighed, som jeg tror, man maa søge at komme bort fra. Det gælder baade om Vædringsforslaget til § 14 og om Vædringsforslaget til § 46. Der tales begge Steder om Fiskevandene, hvor Fiskeyngelen

særlig opholder sig. Regeringsforslaget siger derom i § 46: „I saadanne mindre Dele af de forannævnte Bunde, hvor det maa antages, at Fiskeyngel fortrinnsvis udflækkes . . .“. Det har Udvalget ændret, idet det i Stedet for dette Udtryk: „hvor det maa antages, at Fiskeyngel fortrinnsvis udflækkes“ sætter de positive Ord: „hvor Fiskeyngel særlig opholder sig“. Naar man nu ved, at Udvalget og særlig dets Flertal har den Opfattelse, at Fiskeyngelen slet ikke opholder sig paa disse Steder, er det jo mærkeligt at saa noget saadant saa positivt fremfat som gældende Grundlag for de Forbudsbestemmelser, Vædringsforslaget indeholder. Er dette Udtryk at forstaa saaledes, som det er udtalt i Betænkningen, at, for at disse Bestemmelser overhovedet skulde blive anvendelige, skal der være Bevis for, at Fiskeyngelen opholder sig paa de paagældende Steder. De ville da se, at Udvalgets Flertal har været saa fint udregnende, at det siger: Vi tro ikke, at Fiskeyngelen opholder sig paa disse Steder, og naar vi indføre en Regel, hvorefter det først skal bevises, at Fiskeyngelen findes der, før Forbudsbestemmelserne skulde træde i Kraft, kræve vi et Bevis, som det er umuligt at gøre; ergo falde alle disse Forbudsbestemmelser bort. Hvis dette er den Tankegang, man er gaaet ud fra (Modsigelse fra Frederiksen) . . . den ærede Ordfører siger, at dette ikke er Tilfældet, men selv om det ikke er Tilfældet, vil der dog være en Tvedtydighed indbefattet i denne Bestemmelse, som jeg vil henstille til det ærede Udvalg at staffe noget mere Klarhed over til tredje Behandling. Det maa vides, om der skal staves Bevis for, at Fiskeyngel findes paa de paagældende Steder, inden de paagældende Lovbestemmelser kunne træde i Kraft. Og dette gælder ikke alene disse Bestemmelser, men flere andre omkring i Loven. Jeg tror, det er aldeles nødvendigt, at der kommer Klarhed herover, thi ellers gaa vi til en Lovgivning, hvis Mening vi paa Forhaand ikke kende. Regeringsforslaget er jo tydeligt nok; det taler kun om de Steder, hvor det maa forudsættes, at Fiskeyngel findes. Regeringen forudsætter altsaa, at Fiskeyngelen findes paa disse Steder. Men naar Udvalget har den modsatte Mening og gaar ud fra den modsatte Forudsætning, maa vi have Klarhed paa, hvad Meningen er. Enten det ene eller det andet. I Lovgivningen er det ikke heldigt, at man skal være uklar over, hvad Loven i Virkeligheden har ment. Jeg henstiller altsaa dette til Udvalgets nærmere Overvejelse, ligesom jeg alt har fremhævet, at det forekommer mig, at Udvalget, særlig paa de to af mig